

РЕШЕНИЕ

№ 2436

гр. София, 13.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1088** по описа за **2021** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столична община срещу Решение № 20275134/14.12.2020 г. по НАХД № 3159/2020 г. на СРС, НО, 110 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 366203/30.08.2019 г., издадено от заместник-кмета на СО, с което на Е. Е. Е.-Т. е наложена глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 18, ал. 1, т.1, т. 2 и т. 3, във връзка с чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 от НРУПОГТТСО.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на постановеното от СРС решение. Моли се то да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Ц., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена.

Ответникът - Е. Е. Е.-Т. – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който счита касационната жалба за основателна.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че на 14.08.2019 г., около 15:08 часа, в [населено място], Е. Е. Е.-Т. пътувала в автобус 74 /с инв. №2077/. След спирка „О.“, посока „Централла гара“, район „О.“, длъжностни лица към ЦГМ– контролори по редовността на пътниците, извършили проверка на лицето за наличие на редовен превозен документ. Е. Е. Е.-Т. не успяла да намери своевременно издадената на нейно име и валидна към момента на проверката карта за градски транспорт с № 01308340, издадена на 22.07.2019 г., важаща до 21.08.2019 г. за всички линии на градския транспорт, тъй като същата била паднала на дъното на чантата ѝ. Междувременно, лицето намерило и представило на контролните органи фискалния документ с №19070000003756162, важащ до 21.08.2019 г., в уверение на това, че е заплатила сумата по картата си за градски транспорт за месец август 2019 г., но контролорите не възприели представения фискален бон, като доказателство за наличие на редовен превозен документ.

Въз основа на така направените констатации в хода на проверката, бил съставен в присъствието на един свидетел АУАН с бл.№0366203 на 14.08.2019 г.

АУАН е надлежно предявен и връчен на наказаното лице на датата на неговото съставяне – 14.08.2019 г., без възражения по направените в него констатации. Е. Е. Е.-Т. не се възползвала от правото си по чл.44, ал.1 от ЗАНН, в законоустановения 3-дневен срок да представи писмени възражение пред накацващия орган.

Въз основа на направените констатации в АУАН, било издадено НП №366203/30.08.2019 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно като краен резултат, но по други съображения.

Деянито е квалифицирано като административно нарушение по чл. 18, ал. 1 т. 1, т. 2 и т. 3, вр. чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 от НРУПОГТТСО. Посочените и в АУАН и в НП три точки на ал. 1 на чл. 18 очертават три отделни самостоятелни задължения на пътниците в обществения градски транспорт на територията на Столична община, а именно: да притежават редовен превозен документ при превода и при слизането си в района на спирката на наземния транспорт или в платената зона на метрото; да предоставят превозния си документ на контролните органи за проверка, а пътуващите с персонализирани карти да показват документ за самоличност при поискване; при констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците, да слязат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта/личен паспорт за съставяне на акт за административно нарушение. Неизпълнението на което и да е от тези задължения представлява самостоятелно нарушение, за което може да бъде ангажирана отговорността на нарушителя .

Правните норми на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН уреждат задължителните реквизити на АУАН и НП, измежду които са и описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, както и законните разпоредби, които са нарушени. Законът изискват наличие на единство между словесното описание на деянието и цифровата правна квалификация. В случая в АУАН е отбелязано, че лицето пътува без редовен

превозен документ, както и че отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор. Самият АУАН представлява типов формуляр, в който са вписани различни норми, които биха могли да бъдат нарушени – чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 във връзка с чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 НРУПОГТТСО, като изрично е посочено: „вярното се подчертава“, т.е. актосъставителят следва да подчертае коя е нарушената разпоредба за конкретния случай. В процесния АУАН актосъставителят е подчертал като нарушени разпоредбите на чл. 18, ал. 1 т. 1, т. 2 и т. 3 НРУПОГТТСО. В НП, издадено въз основа на този АУАН, е възприето същото словесно описание на нарушението, както и същата правна квалификация. По този начин, е създадена неяснота на административното обвинение. Установеното нарушение е процесуално по своята същност и съществено по тежест, тъй като с него се препятства наказаното лице да разбере за нарушението на коя правна норма е наказано, като по този начин се затруднява правото му на защита.

Това съдържание на съставения АУАН не отговаря на изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН за посочване на законовите разпоредби, които са били нарушени. АУАН не е годен да постави началото на законосъобразно производство по реализиране на административнонаказателна отговорност.

Следва да бъде съобразено, че в АУАН липсва пълно описание на нарушението, за което е санкционирано лицето, а именно- не е обективиран отказът на задълженото лице да закупи карта от контролора, което също представлява съществено процесуално нарушение и неизпълнение на изискванията на чл. 42, т. 4 от ЗАНН за съдържанието на АУАН.

Налице е противоречие между Наредбата за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО/ и ЗАвтПр, поради което НП неправилно е издадено на основание Наредбата. Съгласно чл. 101 от ЗАвтПр, в редакцията му към датата на извършване на нарушението, пътник в моторно превозно средство за обществен превоз, какъвто е автобусът, който пътува без билет или друг документ, се наказва с глоба от 10 до 50 лв. – за превози по общинските транспортни схеми. Санкцията за пътуване без билет е предвидена в закон. Разпоредбата на чл. 101 от ЗАвтПр не е бланкетна и признаците на извършеното нарушение не подлежат на попълване от друг нормативен акт. Недопустимо е обществени отношения, изчерпателно уредени със закон, да се преуреждат с подзаконов нормативен акт, като за същото нарушение се предвижда по-високо по размер административно наказание, макар и от същия вид – „глоба“. Противоречието между закон и подзаконов акт обуславя отмяната на НП издадено за нарушение по наредба на СО /НРУПОГТТСО/, противоречаща на ЗАвтПр - чл. 15, ал. 3 от ЗНА. ЗАвтПр е относим и към превозите по общинските транспортни схеми, тъй като превозът на пътници е изрично посочен в чл. 1, т. 1 от същия. В този смисъл, предвид разпоредбите на ЗНА, приложим е законът, а не подзаконовият нормативен акт.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20275134/14.12.2020 г. по НАХД № 3159/2020 г. на СРС, НО, 110 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.